

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 9 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Marcelou Kebluškovou v právní věci žalobce: [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], právně zastoupen JUDr. Hanou Vrbovou, advokátkou, AK Praha 2, Slavíkova 27 proti žalovanému: **Dopravní podnik hl.m. Prahy, a.s.**, IČ:00005886, se sídlem Praha 9, Sokolovská 217/42, o zaplacení [REDACTED] s přísl.,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši [REDACTED] s úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně od 23.9.2010 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovanému se náklady řízení nepřiznávají.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou původní podanou žalobou ze dne 22.9.2010 domáhal zaplacení částky [REDACTED] s přísl. z titulu bezdůvodného obohacení užívání jeho pozemku parc.č. [REDACTED] ve výměře [REDACTED] v kat. území Strašnice, obec Praha, zapsaný na LV č. [REDACTED].

Zdejší soud vydal dne 21.3.2013 rozhodnutí, kterým žalobu zamítl, když provedl dokazování v rozsahu, jak je uvedeno v tomto rozhodnutí (č.l.104). K odvolání žalobce a jeho zpětvzetí žaloby co do částky [REDACTED] s přísl., pak odvolací soud svým usnesením ze dne 7.3.2014 č.j. Co 428/2013-154 zrušil rozsudek soudu I. st. co do částky [REDACTED] s přísl. a řízení zastavil co do částky [REDACTED] s vysloveným názorem, že tato částka není promlčena.

Předmětem tohoto řízení se tak stala částka [REDAKCE] s přísl., představující bezdůvodné obohacení užívání uvedeného pozemku za období od 22.9.2008 do 22.9.2010 po [REDAKCE]/1m2 za rok [REDAKCE].

S odkazem na právní názor odvolacího soudu pak soud I. st. poučil žalobce dle ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. k doplnění skutkových tvrzení týkajících se faktického užívání pozemku ze strany žalovaného (č.l. 163). Žalobce pak doplnil svá skutková tvrzení (č.l. 165).

Následně soud nedoplňoval dokazování, když toto bylo provedeno, účastníci jiné důkazy nenavrhovaly a soud se tak zabýval meritem věci, když v původním rozhodnutí vycházel z toho, že nárok žalobce ve výši [REDAKCE] je promlčen.

Žalovaný od počátku s žalobou nesouhlasil a namítal, že:

- že sice založil skládku na uvedeném pozemku při výstavbě DEPA- Hostivař v období od roku 1980 do roku 1988, avšak v dobré víře o právu hospodaření,
- následně skládku neužíval a byl na skládku v dalších letech navážen další materiál třetími osobami. Nemůže tak z jeho strany docházet k bezdůvodnému obohacení,
- znalecký posudek [REDAKCE], který byl podkladem pro rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 13C 73/1994 nemůže být podkladem tohoto řízení, když zachycuje stav věci před 17 lety. Tímto nelze prokazovat faktické užívání ze strany žalovaného,
- skutečnost, že pozemek nebyl z jeho strany rekultivován neznamena, že jej v období roku 2008-2010 užíval. V tomto směru žalobce ani po poučení dle ust. § 118a odst. 1,3 o.s.ř. nedoložil žádné listinné důkazy,
- žalovaný nerozporoval částku [REDAKCE]/1m2 ročně, která by odpovídala bezdůvodnému obohacení, ale pouze za předpokladu prokázání užívání pozemku žalovaným ze strany žalobce.

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce je vlastníkem uvedeného pozemku, že mezi nimi probíhalo řízení u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 13C 73/94 (výpis z Katastru nemovitostí na LV [REDAKCE] pro obec Praha a rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 13C 73/94 ze dne 14.5.1996 a 14.7.1997). Dále pak, že ze strany žalovaného nebyl předmětný pozemek rekultivován.

Podle ust. § 451 odst. 1, 2 obč.zák., kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plnění z neplatného právního úkonu nebo plnění z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

S odkazem na vyslovený právní názor odvolacího soudu se zdejší soud zabýval otázkou zjištění rozsahu užívání pozemku žalovaným v uvedeném období a v závislosti na tom, výši bezdůvodného obohacení, tj. cenou za skladování materiálu vytěženého při stavbě v místě a čase obvyklou, kterou by musel žalovaný vynaložit při existenci titulu opravňujícího ho k uskladnění vytěženého materiálu na cizím pozemku.

Výše bezdůvodného obohacení za užívání věci bez právního důvodu se určí peněžitou částku, která odpovídá částkám vynakládaným obvykle v daném místě a v čase za užívání obdobné věci, zpravidla formou nájmu (viz. rozhodnutí NS ČR sp.zn. 25Cdo 2578/98).

V daném případě žalovaný nespороval částku [REDACTED] za m2 za užívání pozemku za předpokladu prokázání faktického užívání z jeho strany.

K otázce faktického užívání uvedeného pozemku vzal soud za prokázané:

- 1) nesporným tvrzením účastníků, rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 13C 73/94 ze dne 14.5.1996 a 14.7.1997 a odvoláním žalovaného do posledního rozhodnutí ze dne 8.8.1997, že žalovaný v dobré víře pozemek parc.č. [REDACTED] v letech 1980 až 1988 použil pro uložení materiálu vytěženého při stavbě „DEPO- Hostivař“. V odvolání namítkoval přítomnost jiných stavebníků vykonávající stavební činnost a využívající tento pozemek ke stejnému účelu, kdy nelze specifikovat, který zde uložený materiál byl navezen žalovaným, a který jinými stavebníky,
- 2) rozhodnutími Obvodního soudu pro Prahu 2 výše uvedenými, že soud původní vlastníci pozemku [REDACTED] přiznal z požadované částky na bezdůvodném obohacení částku ve výši [REDACTED] představující ušlé nájemné za pozemek parc.č. [REDACTED] o výměře [REDACTED] částku [REDACTED] za období od 24.11.1990 do 24.1.1996. Žaloba byla zamítnuta co do částky [REDACTED] z důvodu zjištění, že výměra pozemku parc.č. [REDACTED] je pouze [REDACTED] a nikoliv [REDACTED],
- 3) rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14.7.1997 a znaleckým posudkem vypracovaným [REDACTED] se závěrem, že předmětem řízení se stal pozemek parc.č. [REDACTED] o výměře [REDACTED]. Tento pozemek byl navezen ze strany žalovaného stavebním materiálem, čímž vznikla rozsáhlá a mohutná skládka a v době vypracování znaleckého posudku ze závěru znalce vyplývá, že nebyl nikým užíván. V tomto směru žalovaný ve svém odvolání ze dne 8.8.1997 proti rozhodnutí soudu nerozpороval výměry pozemku parc.č. [REDACTED] k navezení materiálu,
- 4) rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 29.1.1998 pod č.j. 22Co 716/97-111 pak, že rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14.5.1997 č.j. 13C 73/94-89 byl potvrzen se závěrem, že žalovaný si je vědom té skutečnosti, že pozemek parc.č. [REDACTED] ve vlastnictví původní žalobkyně [REDACTED] použil jako skládku pro uložení materiálu vytěženého při stavbě „DEPA-Hostivař“. Není proto důvodná jeho odvolací námitka, že uvedený pozemek neužívá k jeho uložení.

Z daného tedy jednoznačně vyplývá, že bezdůvodné obohacení na straně žalovaného představuje v době rozhodování soudu cenu za skladování materiálu, který žalovaný navezl za období od roku 1980 do roku 1988. Tento materiál žalovaný neodvezl na jiné místo s vědomím, že zavinil založení skládky a v roce 1997 věděl a i tvrdil, že na jeho vzniklou skládku naváží další třetí osoby materiál bez toho, že by tomu zabránil. Neučinil tak ani v roce 1992-1993, kdy podala původní vlastnice [REDACTED] žalobu. Zároveň za dobu řízení před Obvodním soudem pro Prahu 2 neučinil žádné kroky představující dohodu s původní vlastníci ve formě nájemní smlouvy a ani kroky představující rekultivaci pozemku s tíhou a vědomím, že tak bude muset učinit i za třetí osoby, které tam stavební materiál navážely stejně tak jako on, avšak s jeho tichým souhlasem s přesvědčením, že pozemek je z jeho strany užíván v dobré víře.

V rámci provedeného dokazování pak soud neměl pochybnosti o výměrách užívání pozemku, když tato otázka byla již v minulosti soudem vyřešena. Zároveň pak ani o částce [REDACTED] za m2 užívání pozemku za skladování po dobu dvou let, kterou ani žalovaný nezpochybnil za stavu, kdy bylo z jeho strany prokázáno užívání ve formě skladování.

Zde nemůže soud opomenout zdůraznit logický závěr spočívající v tom, že založení skládky na pozemku vlastníka a následného nevšimavého přístupu dalšího navážení materiálu třetích osob způsobí, že takový vlastník nemůže se svým majetkem hospodařit, nakládat, musí platit daň

z nemovitosti a jeho postavení je zcela bezradné, bezvýhodné jenom proto, že v minulosti byl někdo v dobré víře, ale v následných letech neučinil v rámci svých finančních možností ničeho, co by vedlo k ukončení sporu.

Na základě uvedeného pak soud dospěl k závěru, že žaloba je co do částky [REDAKCE] důvodná a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku s tím, že o příslušenství pohledávky bylo rozhodnuto dle ust. § 517 odst. 2 obč. zák.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 150 o.s.ř., kdy soud úspěšnému žalovanému nepřiznal náklady řízení. V daném případě byla žaloba podána na částku [REDAKCE] s přísl. s tím, že žaloba byla vzata zpět co do částky [REDAKCE] s přísl. V tomto rozsahu také odvolací soud svým usnesením ze dne 7.3.2014 řízení zastavil. Předmětem řízení se tak stala částka [REDAKCE] s přísl. V tomto rozsahu pak byla žalovaná zcela úspěšná a vznikl jí tak nárok na přiznání nákladů řízení. Soud však postupoval dle výše cit. ust., kdy nárok žalobce je zcela po právu na základě závěrů, ke kterým soud dospěl. Žalobce tak nemohl vědět, jaký skutečný nárok mu na bezdůvodném obohacení vznikl při chování žalovaného.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 4. září 2014

JUDr. Marcela Keblušková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení
[REDAKCE]